

”Bryr ni er verkligen om vår fattigdom?”

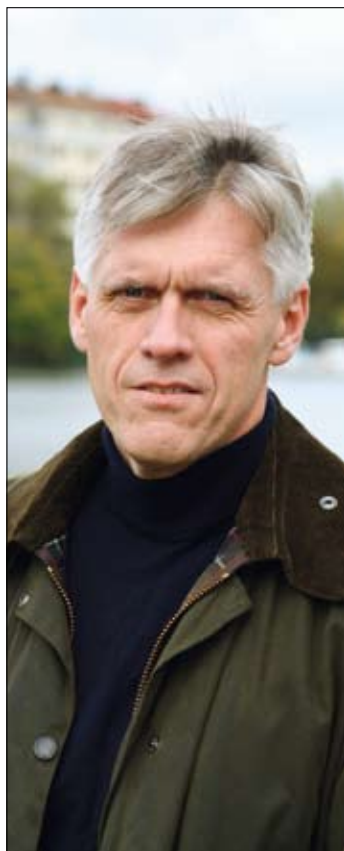
Farishta Sakhis fråga blir hängande i luften över den månghövadade åhörarskaran i konferenscentret Polstjärnan i Stockholm. Temat för SAKs internationella konferens var *Fredsbygget i Afghanistan*. För den som följer utvecklingen i Afghanistan är fredsbyggnad knappast den första associationen. Under 2008 har antalet civila dödsoffer ökat med nästan 40 procent. Det är ett uttryck för att det väpnade motståndet mot regeringen växer i styrka men också ett grymt resultat av en allt mer vilsen militär strategi. En tredjedel av de civila som dödats har dött i bombningar eller beskjutningar av regeringsstyrkor understödda av USA och Nato.

DEBATTEN OM AFGHANISTAN handlar oftast om det militära och även på vår konferens var det diskussionerna om mer trupp och nya militära strategier som drog till sig mest medial uppmärksamhet. Många intressanta inlägg gjordes – om Pakistans roll, om Bush-administrationens många misstag, om det regionala perspektivet, om vikten av fler soldater på marken för att minska flygattackerna och därmed de civila dödsoffren. Anders Fänge, SAKs platschef i Kabul, pekade på att den afghanska konflikten inte bara är en kamp om makten i Afghanistan utan också en arena för globala strider – mellan ett världsomfattande krig mot terrorismen och ett al-Qaida-inspirerat globalt jihad. Sveriges biståndsminister Gunilla Carlsson talade om hur tydligt Afghanistan illustrerar att säkerhet och utveckling hänger ihop och annonserade en svensk ökning av såväl den militära närvaron som biståndet.

FARISHTAS FRÅGA HANDLAR OM den frustration som allt fler afghaner känner. Man välkomnade det internationella samfundet för att man ville se en förändring och hoppades på en bättre framtid. Delvis har förhoppningarna infriats – en ny konstitution, bättre hälsovård och fler skolor är resultat som inte ska förringas. Men de senaste åren har framstegen varit färre. Regeringens reformer har avstannat, korrupsionen ökat och säkerheten i vardagen minskat. Allt fler afghaner frågar likt Farishta om vi bryr oss.

GENERALERNA TALAR NU OM EN SVALLVÅG av internationella styrkor av samma slag som de anser lett till framgång i Irak. Det betyder fler soldater till Afghanistan och fler attacker mot talibanbaser i Pakistan. Men det är inget svar på Farishtas fråga.

Afghanistan behöver en svallvåg av solidaritet – för att bekämpa hungern till följd av den svåra torkan, för att utbilda fler barnmorskor som kan hjälpa till vid förlossning och för att se till att det finns lärarinnor och skolor för alla de som börjat skolan sedan talibanregimen föll. Det är en sådan svallvåg som kan återskapa förtroendet hos det afghanska folket.

Torbjörn Pettersson är SAKs generalsekreterare.

TORBJÖRN PETTERSSON, GENERALSEKRETERARE, SAK

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Ingå bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.